

1. ชื่อผลงาน / เรื่องเล่า : .....เมื่อเป็นคนไข้ ต้องไม่ไร้ญาติ.....
2. สรุปเรื่องเล่าโดยย่อ : เรื่องราวของผู้ป่วยชายสูงวัยรายหนึ่ง ที่ประสบอุบัติเหตุจนทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ต้องกลายเป็นผู้ป่วยติดเตียง แต่กลับพบว่าลูกหลานญาติพี่น้องที่มีมากมายกลับกลายเป็นคนอื่นที่ไม่ยินยอมมาดูแลผู้ป่วยรายนี้ จึงเกิดเป็นเรื่องราวที่น่าซาบซึ้งของทีมงานสหสาขาที่เกี่ยวข้องในการร่วมมือกันเพื่อให้ผู้ป่วยรายนี้ได้รับการดูแลที่ดีที่สุด トラバจนวินาทีสุดท้ายของชีวิตแม้ไม่มีญาติ
3. ชื่อ ตำแหน่ง และชื่อองค์กร : นางสาวรี กาศสกุล งานผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ลาว
4. เป้าหมาย : เจ้าหน้าที่ทุกคนได้รับรู้ถึงเรื่องราวที่ดี และความภูมิใจที่เกิดขึ้นจากเรื่องราวครั้งนี้ เพื่อเป็นแรงผลักดันให้ทุกคนทำงานเพื่อผู้ป่วยด้วยหัวใจอย่างมีความสุข
5. ที่มาของปัญหา : โรงพยาบาลแม่ลาวเป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง ซึ่งบ่อยครั้งที่หอผู้ป่วยในมักจะได้รับผู้ป่วยติดเตียง และผู้ป่วยระยะสุดท้ายมาอยู่ในความดูแล และในผู้ป่วยหลายรายมักพบปัญหาไม่มีญาติ หรือมีญาติแต่กลับขาดความดูแล เนื่องจากผู้ป่วยเหล่านี้คือผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือช่วยเหลือตนเองได้น้อยมาก ทำให้ญาติเกิดความเหน็ดเหนื่อย และไม่ต้องการดูแลผู้ป่วย จึงเป็นที่มาของเรื่องเล่าเรื่องนี้ที่เกิดขึ้นในหอผู้ป่วยใน
6. กิจกรรมการแก้ปัญหา / พัฒนา : มีการร่วมมือกันของทีมงานสหสาขาทุกฝ่าย ทั้งแพทย์ พยาบาล ทันตกรรม กายภาพงานเยี่ยมบ้าน จนถึงชุมชน ในการวางแผนร่วมกันติดตามให้ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย และให้ผู้ป่วยได้รับการรักษา และได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมที่สุดแม้ไม่มีญาติดูแล
7. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น : เกิดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกันของทีมงานสหสาขาและชุมชน ในการร่วมมือกันเพื่อดูแลผู้ป่วยติดเตียงและผู้ป่วยระยะสุดท้าย ตั้งแต่การติดตามญาติเพื่อให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย รวมถึงการวางแผนการรักษาในผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาที่เหมาะสมที่สุดอย่างมีประสิทธิภาพแม้ว่าจะไม่มีญาติดูแล และสิ่งสำคัญที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมต่างมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการร่วมมือกันเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาที่ดีที่สุด トラバจนวินาทีสุดท้ายของผู้ป่วย
8. บทเรียนที่ได้รับ : สิ่งที่จะทำให้เกิดประสิทธิผลสำเร็จในการดูแลผู้ป่วยคนหนึ่งนั้น การทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบเป็นปัจจัยที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยนอกจากการดูแลให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาตามแผนการรักษาแล้ว สิ่งสำคัญคือผู้ป่วยต้องได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเหมาะสมให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลอย่างดีที่สุดอย่างสมค่าของคนคนหนึ่ง เป็นการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวมอย่างแท้จริง และก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตัว “เรา” ในฐานะผู้ดูแลแล้วถึงแม้ในท้ายที่สุดผู้ป่วยจะเสียชีวิต แต่เราก็ได้ทำหน้าที่ และดูแลผู้ป่วยให้ดีที่สุดอย่างสุดความสามารถแล้ว

เรื่องเล่าที่ดีในที่ทำงาน.....เมื่อเป็นคนไข้..ต้องไม่ไร้ญาติ

10 กว่าปีที่ผ่านมา ตลอดเวลาที่ดิฉันปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ลาว ดิฉันได้พบเจอผู้ป่วยมากมาย หลากหลายโรค หลายประเภท บางคนอาการเล็กน้อยช่วยเหลือตนเองได้ บางคนอาการหนักกระโยงรยางค์ไปด้วยยา น้ำเกลือ และอุปกรณ์การแพทย์ต่างๆ บางคนเป็นผู้ป่วยติดเตียงช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และบางคนเป็นผู้ป่วยระยะสุดท้ายที่มารับการรักษาเพื่อให้จากไปอย่างสงบ

“อู๋ยปี” เป็นผู้ป่วยติดเตียงรายหนึ่งที่ทางโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ส่งตัวกลับมาเพื่อรับการรักษาต่อเนื่อง แต่เดิมอู๋ยปีเป็นชายสูงวัยที่สุขภาพร่างกายแข็งแรงดี สามารถปั่นจักรยานไปตามที่ต่างๆได้ไกล แต่แล้วในวันหนึ่ง ขณะที่อู๋ยปีขี่จักรยานเพื่อมุ่งหน้าไปหาญาติที่อำเภอเมือง ได้เกิดอุบัติเหตุจักรยานแฉลบล้ม ทำให้ศีรษะอู๋ยปีกระแทกกับพื้นถนนและก้อนหินบริเวณนั้น จากเหตุการณ์ในครั้งนั้น ส่งผลให้อู๋ยปีมีภาวะเลือดออกในสมองและกลายเป็นผู้ป่วยติดเตียงที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ต้องได้รับการเจาะคอ และให้อาหารทางสายยาง ในวันแรกที่อู๋ยปีกลับมาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแม่ลาว ได้มีญาติที่แสดงตนว่าเป็นหลานและหลานเขยของอู๋ยปีติดตามมาด้วย แต่เมื่อมาถึงหอผู้ป่วย คำพูดที่หลานสาวของอู๋ยปีได้บอกกับเจ้าหน้าที่เป็นประโยคแรกก็คือ หากแพทย์ให้อู๋ยปีกลับบ้าน ญาติไม่สามารถนำอู๋ยปีไปดูแลที่บ้านได้ ด้วยความไม่สะดวก และด้วยเหตุผลต่างๆนานา หลังจากนั้นกระบวนการในการติดตามญาติของอู๋ยปีจึงเกิดขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลอู๋ยปีขณะรับการรักษาอยู่ที่หอผู้ป่วยในให้ได้รับการรักษาดูแลอย่างเหมาะสมครบถ้วน และจากการร่วมมือกันของทีมสหสาขา และความช่วยเหลือจากชุมชนที่อู๋ยปีอาศัยอยู่ทำให้เราได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติมว่าอู๋ยปีมีลูกอีกหลายคน แต่สิ่งที่น่าเศร้าคือ เมื่อครั้งที่อู๋ยปียังมีสุขภาพแข็งแรงอยู่นั้น อู๋ยปีไม่ยอมรับลูกทุกคนเป็นลูก ดังนั้นลูกทุกคนจึงไม่ยินยอมที่จะมาดูแลอู๋ยปี และไม่ยินยอมที่จะรับอู๋ยปีไปดูแลที่บ้าน

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดความร่วมมือกันของทีมสหสาขาที่เกี่ยวข้องในการวางแผนเพื่อปรับทัศนคติของลูกๆ ที่มีต่ออู๋ยปี ทีมเยี่ยมบ้านได้มีการเดินทางไปพบลูกๆของอู๋ยปีที่บ้านหลายต่อหลายครั้ง แต่ทุกครั้งล้วนไม่ประสบผลสำเร็จ ในขณะเดียวกันทางด้านอู๋ยปีที่ยังรับการรักษาอยู่ในโรงพยาบาล ทางทีมสหสาขาก็ได้มีการร่วมมือกันในการฟื้นฟูสภาพ และดูแลป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นกับอู๋ยปีโดยมีการดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งทีมแพทย์ที่มีการกำหนดแผนการรักษาให้อู๋ยปีในแต่ละวัน ทีมกายภาพที่คอยมาทำกายภาพ ฟื้นฟูสภาพ และป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการนอนนานที่อาจเกิดขึ้น ทีมทันตกรรมที่คอยมาดูแลติดตามสภาพช่องปากของอู๋ยปี และทีมเจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยในที่คอยดูแลให้การพยาบาลแก่อู๋ยปีไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่พยาบาล และเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือคนไข้ โดยตลอดเวลาที่อู๋ยปีรักษาตัวอยู่ที่หอผู้ป่วยใน ในขณะที่อู๋ยปีต้องนอนติดเตียงตลอดเวลา กลับไม่พบการเกิดแผลกดทับเลย เจ้าหน้าที่ทุกคนต่างทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อให้อู๋ยปีได้รับการดูแลอย่างดีที่สุด และมีประสิทธิภาพที่สุด

และแล้ววันเวลาก็ผ่านไป เป็นระยะเวลา 2 เดือน กับ 27 วัน ที่อู๋ยปีได้รับการรักษาอยู่ที่หอผู้ป่วยใน จนกระทั่งในวันที่ 12 ธันวาคม 2561 อู๋ยปีได้จากไปอย่างสงบ โดยไม่มีลูกแท้ๆ หรือญาติพี่น้องมาอยู่ข้างกายแม้แต่คนเดียว แต่ในช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตอู๋ยปีนั้น ยังมีทีมแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยในที่คอยดูแล และอยู่ข้างกายอู๋ยปีจนวินาทีสุดท้าย จนกระทั่งอู๋ยปีจากไปอย่างสงบ ซึ่งดิฉันเชื่อว่า สำหรับเจ้าหน้าที่ทุกคนการสูญเสียอู๋ยปี ก็เหมือนกับ การสูญเสียญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง ทุกคนเสียใจที่อู๋ยปีจากไป แต่ในขณะเดียวกัน ทุกคนต่างก็รู้สึกภาคภูมิใจว่าที่ผ่านมาทุกคนได้ให้การพยาบาลและดูแลอู๋ยปีอย่างดีที่สุดแล้ว อย่างน้อยตลอดเวลาที่อู๋ยปีรักษาตัวอยู่ที่หอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ลาว ถึงแม้จะไม่มีลูกหลานมาดูแล แต่อู๋ยปี ก็มีเจ้าหน้าที่ทุกคนคอยดูแล และมองว่าอู๋ยปี ไม่ได้เป็นเพียงคนไข้ แต่เป็นเหมือนญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง